

Alexanders groenten — Iedere dag verse waar

De meeste groente en fruit die in Moskou worden aangevoerd zijn afkomstig uit Russisch Centraal Azië, de republieken langs de Zwarte zee en de Kaspische zee. Ze waren op de Moskou-markten opvallend weinig verkopers aanwezig.

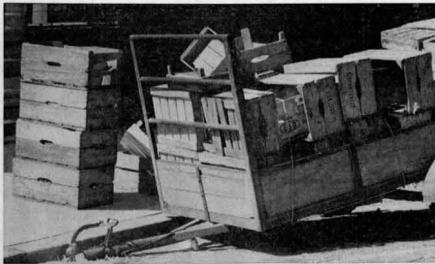
1920 In de lege etalages van de winkels hingen de schreeuwende affiches van BOSTA, het Russische nieuws-bureau. Alhoewel tot de schilders van de BOSTA ook Zheremnykh en Malutin behoorden, terwijl daarnaast A. Lavitski, D. Moor, A. Lewin, W. Rodin, N. Naber en A. Nureberg af en toe aanwezig waren, was toch Majakowski in deze onderneming met de grootste ijver en vindingrijkheid aan het werk; door zijn vastberadenheid en overtuigingskracht bewerkstelligde hij dat deze groep ook in moeilijke tijden niet uit elkaar viel. Hijzelf werkte met koortsachtige overgave en gestructureerd en bleek uiterst fingevoelig en bekwaam om in minder dan geen tijd het dagelijks gebeuren in gedichten en vignettes om te zetten. De afzonderlijke werktukken waren anoniem en veel van hen zijn verloren gegaan; maar men acht nu, dat Majakowski meer dan 80% van de affiche-onderschriften gemaakt en meer dan 400 afbeeldingen bedacht en uitgevoerd heeft. De „Etalages“ bestonden uit een reeks vignettes die als de vertelbeelden van de straatgezichten waren gerangschikt en door korte indringende teksten toegevoegd werden. Een hoofdregel was, de gebeurtenissen — Berichten van het front, een verandering, een gebeurtenis van zijn Lenin direct op te varen en zonder tijdverlies in woord en beeld te vatten.

Cholera-epidemie in Sovjet-Unie

Maatregelen in Moskou

Op de markten in Moskou zijn waarschuwingborden geplaatst tegen dysenterie en ingewandstoornissen. Dysenterie is een van de symptomen van cholera, evenals ingewandstoornissen gepaard gaande met

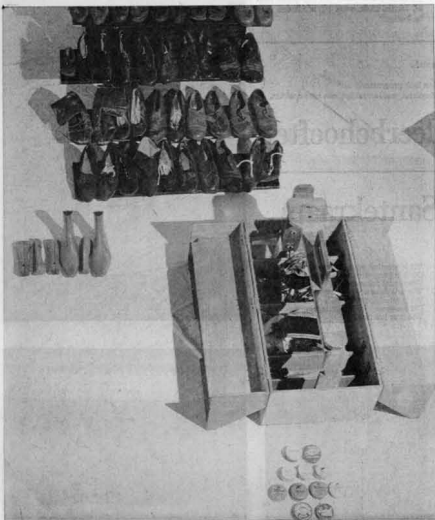
braken en koorts. Houdt alles zuiver en netjes staat op de borden te lezen: „Was uw handen voor het eten“. Was groenten en fruit degelijk voor het gebruik en doodt vliegen, de dragers van dysenterie-microben.

Alexanders schoenwinkel Met schoenen van Alexander waant U zich een keizer Alex-ander likt uw schoenen

— schoen, modelchoen, linderschoen, rechtterschoen, manschoen, danschoen, vrouwenchoen, avondchoen, werkschoen, wandelschoen, bergschoen, sportschoen, strandchoen, danschoen, ballerina, kalschoen, pump, quetta, krasschoen, lage schoenen, molitre, hoge schoenen, bottine, rijgbotine, rijgchoen, rechoen, ritschoen, vlietschoen, bandchoen, gespchoen, knoopchoen, spijkerschoen, open-toeschoen, flat, kalschoen, tuitchoen, toetschoen, puntchoen,

sneevlochten, knipschoen, snookleest, turfrapper, sijarenkist, klif, winterschoen, pelsschoen, mekasin, klompchoen, lideschoen, sapontklomp, waterschoen, klom, overchoen, gamm-overchoen, galchoe, halve laarsen, halfharre, brodequin, laars, bot, mandiaars, dunselaars, overlaars, winterlaars, pelslaars, rijlaars, ritslaars, rekslaars, baklaars, knoplaars, sterv, kopslaars, veltlaars, waterlaars, hoos, modderlaars, baggerslaars, zeislaars, klompiaars.

bare bekendmakingen, krante-artikelen en partijgegevens gepubliceerd werden, gaven ons een beeld van een door burgeroorlog verwoest, door epidemie geteisterd en door volksoptstanden, het aanvallende nazi leger, en de economische vernieling uit zijn evenwicht gebracht Rusland. In zijn poging het gekompliceerde gebeuren te volgen en ook maar niet een episode weg te laten gaat Majakowski soms sprongsgewijs en zonder pauzes van het ene tema op het andere over. Nu eens beoogt hij Denkin, dan vier pakt hij Plinski aan; vervolgens maakt hij zich vrijelijk over vorstelen; en direct daarop doet hij raadgevingen mede tegen tyfus en cholera; nauwelijks heeft hij Lloyd George belachelijk gemaakt of hij plaatst een oproep de hongerende bergarbeiders giften en ondersteuning aan te bieden. Nog in het gedicht Va veel gelos tot volle borst; 1920 stelt hij zich voor als de „aanger van het gekookte water“ en verwijst daarmee naar de tijd waarin hij de bevolking met arthritisme aanmaande de tyfus door het koken van drinkwater te voorkomen.

(Majakowski) und das Russische Theater der Avantgarde. A. M. Rippelton

Alexanders Kledingmagazijn

Uit eigen atelier — niet hip
niet slap
beter van vorm
beter van kleur
beter om in te werken
werken is een feest

In 1923 maakte hij reclame voor de staatshandel in een poging de mensen ertoe te brengen niet meer bij privéhandel te kopen en zo een einde te maken aan het burgerlijk kapitalisme in het in revolutie zijnde Rusland.

Iedereen zijn eigen voetbal

Tatlin met zelfgemaakte jas
en zelfgemaakt kostuum 1924
Uit Tatlin katalogus van
Abbe museum ebe

ONGBLEEKT KATOEN - KANVAS

www.toneelwerkgroepproloog.nl

Alexanders Santekraam

een musical op tekst van Hugo Heinen
en muziek van Cor Lemaire.

Regie, decor en kostuums:
Jan Joris Lamers.

Rollenverdeling:

Alexander	Edgar Dams
Antoine	Jaap van Dongelaar
Rosien	Niekke Rikmens
Bartholo	Kees Waterbeek
Schwartz	Tom van Otterlo
Mario	Tom Groveld
Lauwerwy	

Bewegingsregie: Adriaan Adriaansen
Kledertjes: Stoffjes
Jeanette van Aalen

Combo o.l.v. Cor Lemaire - piano
Pierre Courbois - slagwerk
Henk Haverboek - klarinet
Coen van Orsouw - accordeon
Technische ludique: Jan de Rooij
Uitvoering decor: Artidoreca Eindhoven
Uitvoering kostuums: Anke Verbeul
Uitvoering objecten: } NAP
Ontwerp programma: }
Foto's programma: C. Timmers

SANTENKRAAM, volgens de omschrijving in
het Woordenboek der Nederlandse Taal.

1. *spontane term voor het geheel der ergens
aanwezig heiligheden en dergelijke
voorwerpen. In den tijd der kerstbe-
ving zal het woord in deze betekenis zijn
gevoerd.*

2. *„de hele santenkraam“* al de bij een bepaald
geval betrokken personen of zaken, met
spot of geringachting aangeduid. In den
regul alleen wanneer er sprake is van
personen of zaken die verwijderd wor-
den of waarmede men zich niet langer
hemeelt.

Handel drijven, in de handel gaan, zijn eigen
zaken drijven, vechten voor zijn eigen standje,
koopmanschap drijven, iets in de handel bren-
gen, handelen, verhandelen, doen in, veel te
doen hebben, negotieren, marchanderen, zich
associeën met, de zaken evenemen, sollicite-
ren, maken, lippen, sluithandel drijven,
mochelen, afsmokkelen, overmochelen, stui-
ken, leuren, herren, herrenstralen, dampen,
afnemen.

OUWE JONGENS GOEIE SOEP

(wie doet wat bij prolog)

ouwe jongens
goeie soep

ouwe goeie
jongens soep

Hinnenkort zal Alexander zich ook bezig gaan
houden met het vervaardigen en uitbrengen van
grammofoonplaten.
De eerste plaat zal zijn een 45-toeren EP met een
selectie van liedjes uit de musical.
Speciaal voor indvrienden.
Beschikbaar vanaf 15 oktober.

Voor inlichtingen het Toneelwerkgroep „Proloog“,
Willemaer, 12 te Eindhoven. Tel. 040-41901 of 41932.

Alexanders Disco-kraam

PROGRAMMATEKST

,Alexanders Santekraam'

Een ongehoofde hoeveelheid
van verkleide de meest uiteenlo-
pende, voorwerpen, daartuit be-
staat de handel van Alexander in
diese musical. Je kunt het zo gek
niet opnoemen of hij heeft het wel
te koop. Iedereen kan voor allen
bij hem terecht en overal weet hij
geld uit te slaan. Maar niet alleen
bij hem alles te koop heeft, hij
heeft ook oplossingen voor alle
mogelijke problemen. Alexander
is een man die in de meest uiteen-
lopende situaties altijd wel raad
weet. Dat moet hij ook wel. Hij is
maar een gewone volksgenoot en
zijn aangeregt gewistheid, zijn
handigheid en zijn raddruid van
zijn de voornaamste wapens,
waarmee hij zich door het leven
moet trachten te slaan. Antoine is
precies het tegenovergestelde
type. Hij is een verward rijkheids-
zoon, gewend dat iedereen voor
hem klaar staat en dat hij in alles
zijn zin krijgt. Geld is voor hem
geen probleem; hij kan alles koop-
pen wat hij maar wil. In een dorp
met Alexander zing hij dan ook:

„Ik neem gewoon een taxi,
die rijdt me naar de stad.
En als ik een mooi pak zie, nou,
dan kom ik snel in actie
en hop, dan koop ik dat“.

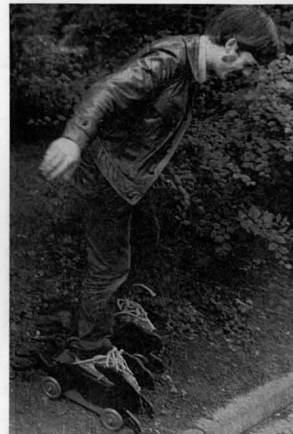
Tewij Alexander vernoot:

„Ouwe schoenen, vrouwe-schoe-
nen,
schoenen zijn er bij miljoenen.
Kilometers veters,
nooit een keer iets beters,
weet op n'n gesticht.
Klant bedlenen, geld verdienen,
poetsen hoeren, puur routine.
Steeds maar dat gewoonte,
met die stomme berstel,
riip voor het gesticht“.

Ondanks Antoine het altijd zo ge-
makelijk heeft, gehad, staat hij
volkomen hulpeloos, wanneer er
zich problemen voordoen. En de
problemen stapelen zich op, als hij
verleid wordt op een tripje dat
hij, in de stad heeft ontmoet. Dit
meisje Rosien, wordt streng be-
waakt door haar oom Bartholo. De-
ze wil dat ze later een beroemd
opzangeres wordt en hij laat
haar les geven door een zeer
sterke tanguera Schwartz. Ro-
sien is het echter allang beu, hele
dagen opgesloten te zitten en
nooit met jongelui van haar eigen
leeftijd te kunnen omgaan. Met de
hulp van Alexander probeert An-
toine nu met Rosien in contact te
komen. Dit is geen gemakkelijke

opgave, want het huis wordt be-
waakt door de portier, Mario, die
als een soort waakhond voortdu-
rend op de loer ligt. De vermidde-
ling weer overal raad op en na
verschillende mislukte pogingen,
kan Antoine tenslotte toch Rosien
in zijn armen sluiten. De tangu-
era Schwartz is woedend dat zijn
plannen mislukte zijn. Oom Bartholo
is eerder een beetje verfrist.
Hij bedoelde het allemaal zo goed
met Rosien. Hij wilde zo graag dat
ze later nog eens in de Scala in
Milaan zou zingen. Als blijkt dat
Rosien gelukkig is met haar An-
toine, legt hij zich er toch maar bij
neer.

In „Alexander's Santekraam“
zien we twee groepen duidelijk
tegenover elkaar staan: de oude-
ren en de jongeren. De ouderen —
Oom Bartholo en Schwartz — wil-
len precies uitmaken hoe de jon-
geren zich moeten gedragen. Ze
willen de hele toekomst al voor
hun uitgespeeld. De jongeren —
Rosien, Antoine en Alexander —
willen wat beslissen hoe ze leven
en wat ze van hun leven willen
maken. Ze zien we dat deze musi-
calist toch weer duidelijk aan-
toont de problemen van de
jeugd — en de ouderen — van nu.

Dit is de inspectie. Hij zorgt ervoor dat de decors en de objecten ver-
plaatst worden.

Het zijn er erg veel,
bezorgheid valt hem ten deel.

Alexander neemt uw bezorgheid weg. Neem Alexanders vervoermiddel.
Voor Alexander is „bezorgheid“ het „haarspriet“.

Voor elk probleem een oplossing.
Je kunt niet meer doen dan je best doen.
Waar een wil is is een weg.

Alexanders Huwelijksbureau Versier met Alexander Nooit een kat in de zak Nooit een hond in de pot

Zij was een juffertje van het

land, opgevoerd door haar moeder, dat mijn tante Hurleka, geboren Lin, en door het personeel; tot nu toe studeerde zij een beetje en beoogt zij de Hoger Tuinbouwschool of een handels-cursus, of deed iets aan het toebrengen van confituren, of plukte aardbeien, of ontwikkelde geest en hart, of zat een beetje, of werkte op een kantoor als hulp voor halve dagen, of speelde een beetje piano, of kuisde een beetje en zat iets, maar vooral wachtte en zij wachtte, wachtte op degen die haar zou komen liefhebben en ontmoeten. Zij was een groot specialiste in het wachten, zachtnoedig, pastet, verlegen en daarom had zij vaak tandpijn, want zij was uitermate geschikt voor de wachtkamer van een tandarts en haar tanden wisten dat. Dus nu, ten slotte de verwachte was gekomen, nu die plechtige dag was aangebroken, begon zij een intensieve activiteit, toevallig door haar trouwen te voornemen en vertoede te glimlachen en huppelend, terwijl ze gestichtes trok, met haar tanden lichte en haar vingers de tonde, gebarend of soms een medelijdende neurding door haar neus, om haar muziekcultuur te demonstreren (want zij speelde een beetje piano en kon zelfs de Mondschietmonste ten gehore brengen). Bovendien bewoog en toonde zij die lichaamsdelen van haar, die gelageld waren, de minder goede toonde zij niet. En ik moest kijken, gluren, doen alsof het mij wat deed en ik het wilde pakken. En de pijlen schietende superkroon in de hoogte beheerste de wereld vanuit de overloze auzen hemel en verlichte, straatde, schitterde en zongde, verbrande en verdroogde het gras en de kruiden. En omdat Fietje wist dat de liefde gelukkig maakt, was zij gelukkig — zij keek mij aan met haar stralende, heldere blik en ik moest haar ook zo aankijken. En zij flusterde: „Ik zou zo graag willen dat alle mensen het goed hadden en dat iedereen zo gelukkig was als wij — als iedereen goed is, zal iedereen gelukkig zijn.“ Of ze zei: „Wij zijn jong, wij houden van elkaar... de wereld behoort ons toe!“ En zij kroelde tegen mij aan en ik moest tegen haar aankroelen.

En in de overtuiging dat ik haar liefhad, opende zij zich voor mij en begon zij zich te onthullen en oprecht en vertrouwelijk te praten, hetgeen zij nog moest met iemand had gedaan. Want tot nu toe had zij een panische angst voor mensen gehad en omdat ze opgevoerd was door mijn tante Hurleka, geboren Lin, die in het

gevoel was zoekgeraakt en door het personeel, in een zekere artistieke slandering, had ze zich tegenover niemand uitgesproken, uit angst te worden bekritiseerd en negatief beoordeeld en daarom was zij nog niet gedefiniëerd, inwendig niet bepaald en onbestemd, craagstraakt en onzeker over de indruk die zij uitoefende. Zij had dringend genegenheid nodig, zonder genegenheid kon zij niet, zij kon uitsluitend praten met iemand die tegenover haar a priori welwillend stond en warmte betoonde.

Maar nu, merende dat ik haar liefhad en merende dat zij een vurige aanbieder had gevonden, een die haar a priori en onvoorwaardelijk bemde, die alles, wat zij maar zou zeggen, liefdevol zou aanvaarden omdat hij liefhad, begon zij te onthullen en te ontsoemen, vertelde zij van haar vreugde en verfrist, neigingen en liefhebbertijen, geendrift, illusies en ontgoelochingen, verkrakkingen, gevoelden, herinneringen en alle kleine bijzonderheden — ha, tenslotte had zij diegenen gevonden die liefhad, voor hem kon ze je strafeloos uitpakken, kon je er zeker van zijn dat alles strafeloos zou worden aanvaard, met liefde, warmte. En ik moest beamen en aanvaarden, verkrakt zijn. En zij sprak: „Een mens moet alijdig zijn, zich geestelijk en lichamelijk vervormen, altijd moet wijt! Ik ben voor een volmaakt meesdon. 's Avonds houd ik ervan met mijn voorhoofd tegen een ruit te leunen en mijn ogen te sluiten, dan rust ik uit. Ik houd van de bio-ecco, maar ben ook dol op muziek“.

WIE GAAT MET WIE

Hoe vrij en ontpannen is onze jeugd!

Hoe openlijk en onopgevoogen gaan zij met elkaar om. Zie ze lopen en zitten. Zij hebben de moed. Zij hebben de brutaliteit. Zij durven. Alhoewel geen moed nodig is, brutaliteit overbodig is, geschreeuw evenwel een wegweiser kan blijven, gefluist niet ter zake is. Durf te negeren voor nodig. Er is niks aan.

Hoe groot houden wij ons in onze verveling of in ons verlangen. Hoe interesseert doen wij ons voor in ons handelen of in ons niet-handelen. Hoeveel aandacht hebben wij nodig om iets te doen. Wij allen stelen de show. Alleen de show alleen.

naam van de werkelijkheid en waarheid, maar alleen omdat ik liefhad en daarom aanvaardde zij deze tegenspraak in verkrakking, verkrakking dat zijn onvoorwaardelijke aanbieder had gevonden a priori, die liefhad, die akkoord ging en alles aanvaardde, alles, hartelijk en warm.

O, de pijnlijke die ik moest doorstaan om teminate de schijn van volkomenheid te redden op deze paden, die dwars door stop-pelveden voerden, terwijl daar, ver weg, het pleis met de familie over elkaar roldend en meedoelende en schandelijke strijd voerde en de hoog opgehangen super-architect-orkont, ontzettend, genadeloos, aan de einder zijn stralen, knalshewijz uitstalde.

miljariden borende spreken — o, warme genegenheid, moordende tederheid, bindende innigheid, wederzijdse verkrakking, liefde. O, de schaamteloosheid van deze vrouwen, die zo naar liefde hunkeren, die zo vlug zijn om het liefdespel te spelen, zo haastig zijn om het voorever van verkrakking te worden. Hoe durfde zij, die zacht, week, nietig en niets-reggend was, op mijn vurigheid in te gaan en te laten dat ik haar het hof maakte, gulzig, verslindend zweigend in mijn huilt? Bestaat er op aarde en onder de zultebte, brandende kont iets vreemdelijks dan die vrouwelijke warmte, dan die tedere aanbidding en dat vertrouwelijk zijn aanlijven?

Bouw uw eigen huis

Napbouw

Woon er om er niet alleen te wonen

Alexanders Makelaarskantoor
Architectenbureau
Timmerbedrijf
Tanneriesbedrijf

Uw huis uw deks
Alexander bouw uw huis

om mee te nemen
aan vier zijden onder
om rust te hebben
om privacy te hebben
om u niet te laten bekijken
om naar uw bureu te kijken

ALEXANDERS-ZOET-WAREN

Lief en zoet zijn twee dingen

